

NAGYKÁLLÓ, HARANGODI TÁBOR

A lelkesedés hozta össze a Harangodi tábort. 1985-ben szervezte itt először a Téka-együttes nomád nyári táborát (előtte két nyáron Vas megyében voltak). 86-ban kezdtük az építkezést: Makovecz Imrét keresték meg a helyi és fővárosi szervezők, tervezők, tervezne csúrt a táncolók fölé. Tőle nekem jutott a feladat, így épült meg azon a nyáron a táncsűr, nihetetlen tempóban és lelkesedéssel három hónap alatt: június 21-én tűztük ki és szeptember 21-én avattuk – feledhetetlenül. 87-ben építettük az étkezőt, a büfét s a fürdőt, megintcsak a táborok előtt-alatt-után, most még inkább társadalmi munkában: diákokkal Ybl- és az Iparművészeti Főiskoláról meg helyi mesterekkel, élükön Toka Sándor ácsmesterrel. A táborok egyre virultak. Gyerek-tábor volt két hétig, utána a „nagy” tábor, aztán komolyzenei, számítógépes s a legkülönfélébb hétvégi rendezvények, majális, piknik, halászléfőző verseny. Közel ezren jöttek ezekben az években a Téka táborokba táncolni, dalokat tanulni, faragni, szőni, nemezelní, agyagozni, vesszőt fonni, lovagolni, mulatni. Nappal rendezett programok, tánctanulás, mesterségek, dalolás, estétől hajnalig táncház. Szabadság, öntevékenység, kollektivitás jellemezték a lelkes hangulatot, melynek életre keltő a Budapesti Almássy téri és a nagykállói művelődési ház népművelői meg a Téka zenekar voltak, élükön az akkor még zenész Nagy Zoltánnal. 88 lehetett a virágkor, akkor épült a torony, és kezdtük a recepció épületét újracsak a nagykállói tanács és az erdőgazdaság finanszírozásával. Fodor János – azóta polgármester, – ifj. Toka Sándor és Szabolcsi László mérnökök voltak akik a leginkább szívükön viselték az építkezések sorsát. Azóta lassult a dolog és sajnos csappant a táborok népszerűsége is. Számtalan okot sorolhatnánk, miért fogyott el a lendület, s hogyan változunk, ahogy világunk professzionalizálódik...

Fura kifejezés a „lelkesedés”: lelket kapni, lélekhez jutni, lélekben emelkedni – ilyesmít jelenthet? Fogunk-e újra lelkesedni még?

Ekler Dezső

Balra: a táncsűr épülete /Konez János és Péter felv./, lefelé haladva: a tábor képe a fogadóépülettel és a kilátóval /Csák Miklós felv./, a fogadóépület és a büfé /Szabó Róbert és Gerő András felv./, az étkező /Konez János és Péter felv./

